

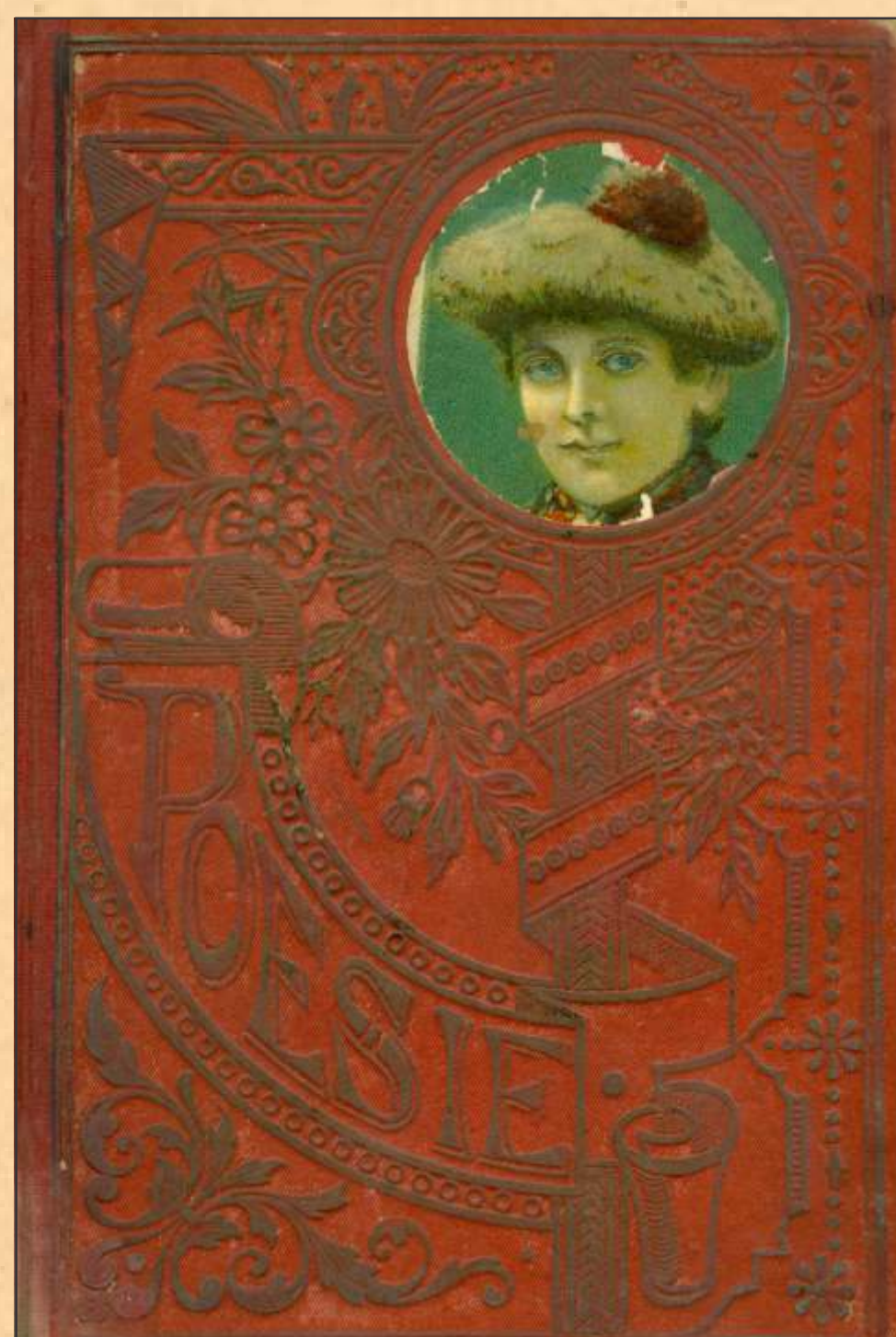
KRATKA ZGODOVINA SPOMINSKIH KNJIG

Kot predhodnice spominskih knjig štejejo posebne škatlice, prevlečene s svilo. V drugi polovici 18. stoletja so bile med plemiškimi ter meščanskimi dekleti precej priljubljene. Zavite so bile s svileno pentljo. Nekatere so bile poslikane ali okrašene s čipkami ter vezeninami. V njih so dekleta shranjevala spominske lističe, ki so jih zapisali njihovi prijatelji in prijateljice ter kasneje oboževalci. Izpolnjeni so bili z lepo pisavo in poslikani s simboliko takratnega časa. Sličice so risali s svinčnikom ali vodenimi barvami. Oblikovali so jih tudi iz suhih rož, jih izvezli, iz črnega papirja so izrezovali silhuete, sličice so izoblikovali celo iz drobne kitke spletenih las. Sredi druge polovice 19. stoletja so se spominske šatuljice spremenile v knjige, le da so dekleta vanje še vedno sama lepila liste. V tistih časih so trgovine ponujale posebne tiskane in že okrašene lističe, na katere so prijatelji le še pripisali kakšno lepo misel ali posvetilo. Dekleta so jih potem nalepila v svojo knjigo, ki so jo sramežljivo skrivale pred ostalimi pogledi.

Šele na prelomu 19. v 20. stoletje se pojavijo spominske knjige, kot jih poznamo danes. Prijateljice in prijatelji so svoje misli in želje pričeli vpisovati kar vanje in obenem prebrali še vse tisto, kar so prej zapisali drugi. Besedila so zato postala manj osebna. Spremljale so jih sličice, ki niso bile vedno narisane, občasno so jih nadomestile nalepke ali oblate, kot so jih imenovali takrat. Z razvojem tiska so natisnjene sličice namreč preplavile trg. Uporabniki so jih le še izbrali in jih prilepili v spominsko knjigo ter dodali besedilo. Prve spominske knjige so bile vezane v žamet in okrašene s kovinskim okrasjem, tudi zapirale so se s kovinsko zaponko. Sčasoma so postajale preprostejše, njihove platnice pa so se spreminjale z okusom časa. Tudi zapisovalci so postajali vedno mlajši; na začetku so posvetila zapisovali predvsem mladi odrasli, nato srednješolci, osnovnošolci, vse do predšolskih otrok. Prav tako so se spreminjali tudi motivi; poleg prej običajnih rožic, cerkvic, angelov, so se pričeli pojavljati junaki iz risank, podobe iz življenja ter abstraktne risbe.

Iz zbirke Zvoneta A. Čebula (1885-1886)

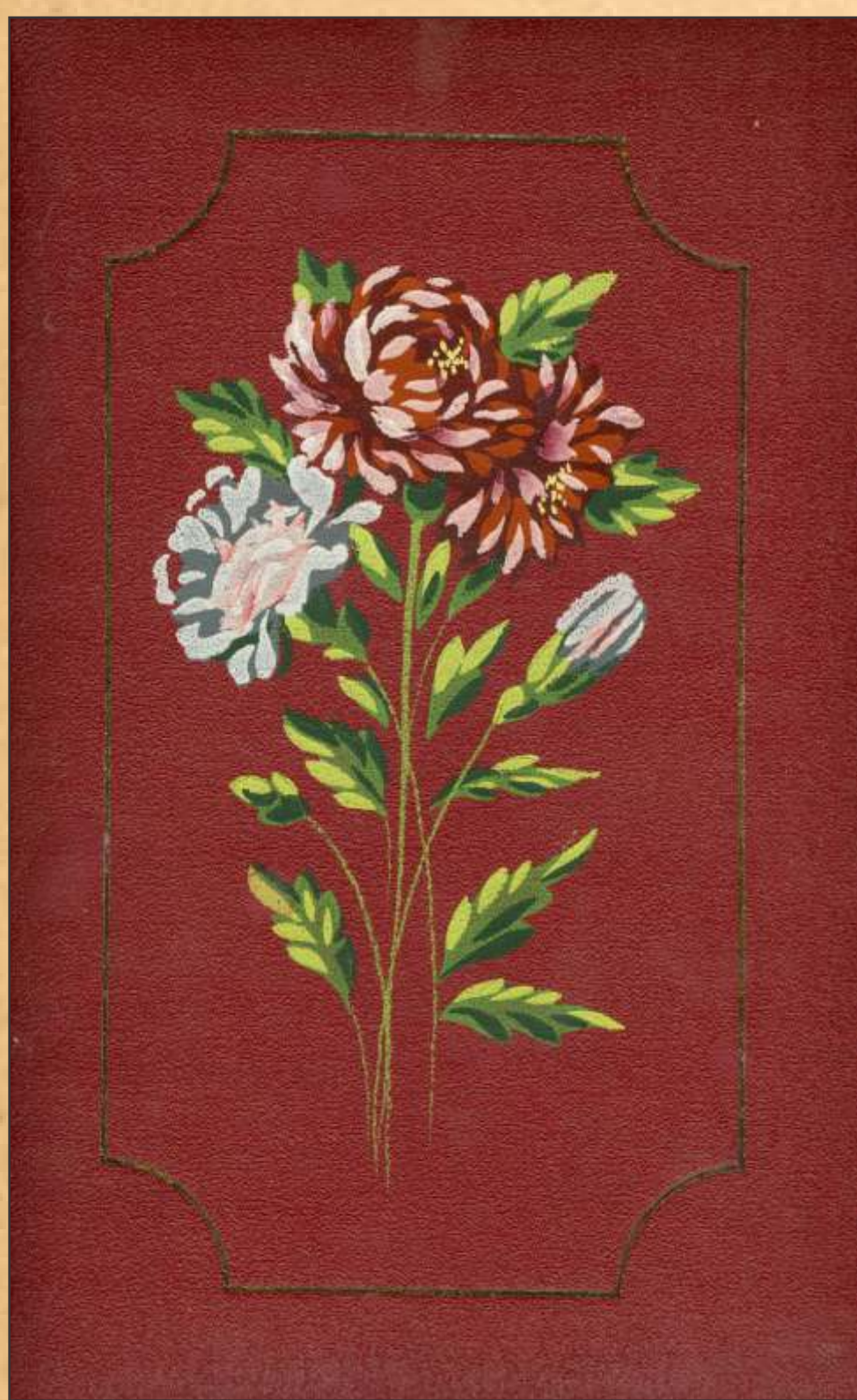
Iz zbirke Zvoneta A. Čebula (1893)

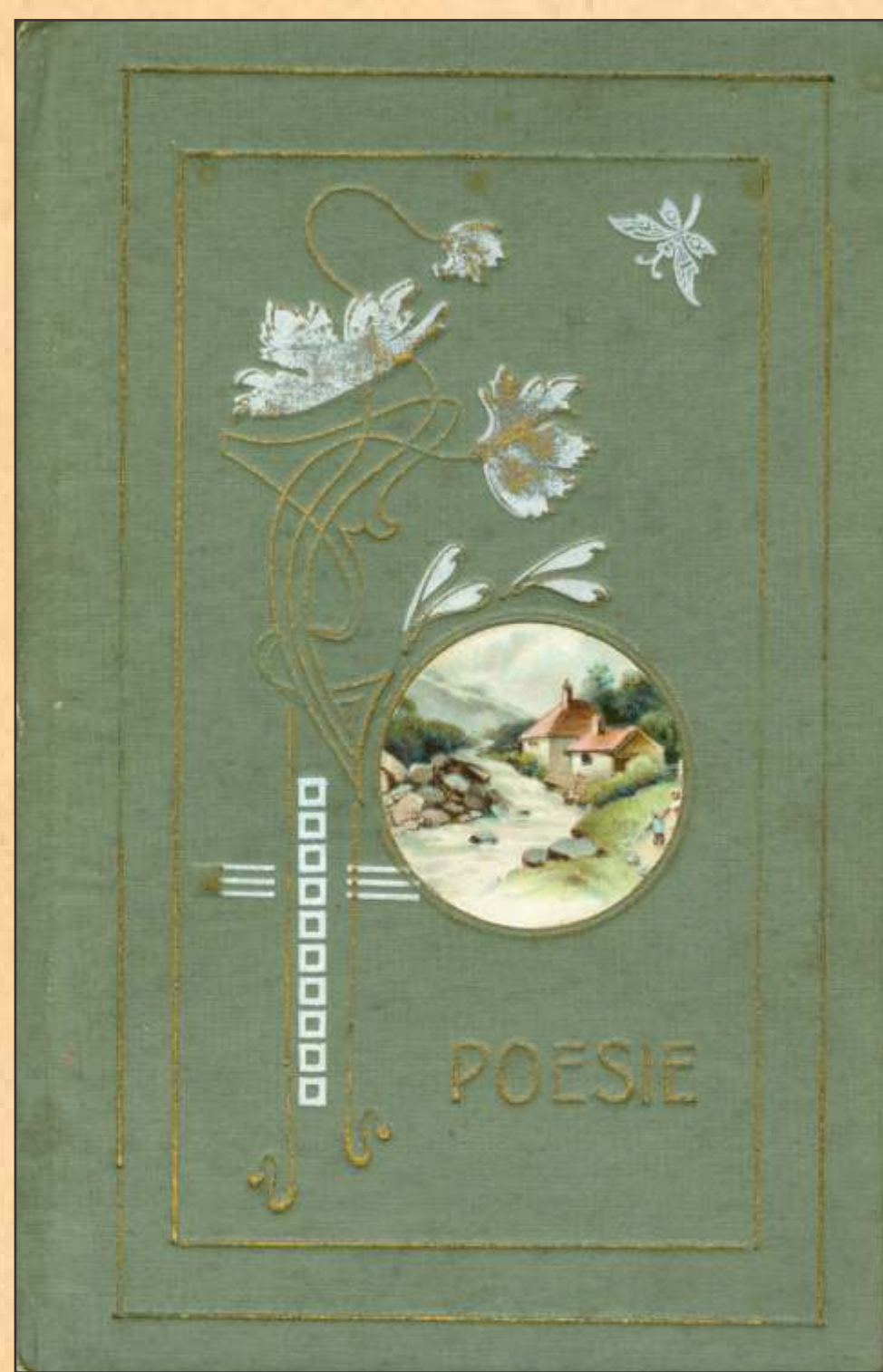
Lastnica Jadranka Bodner (1906-1914)

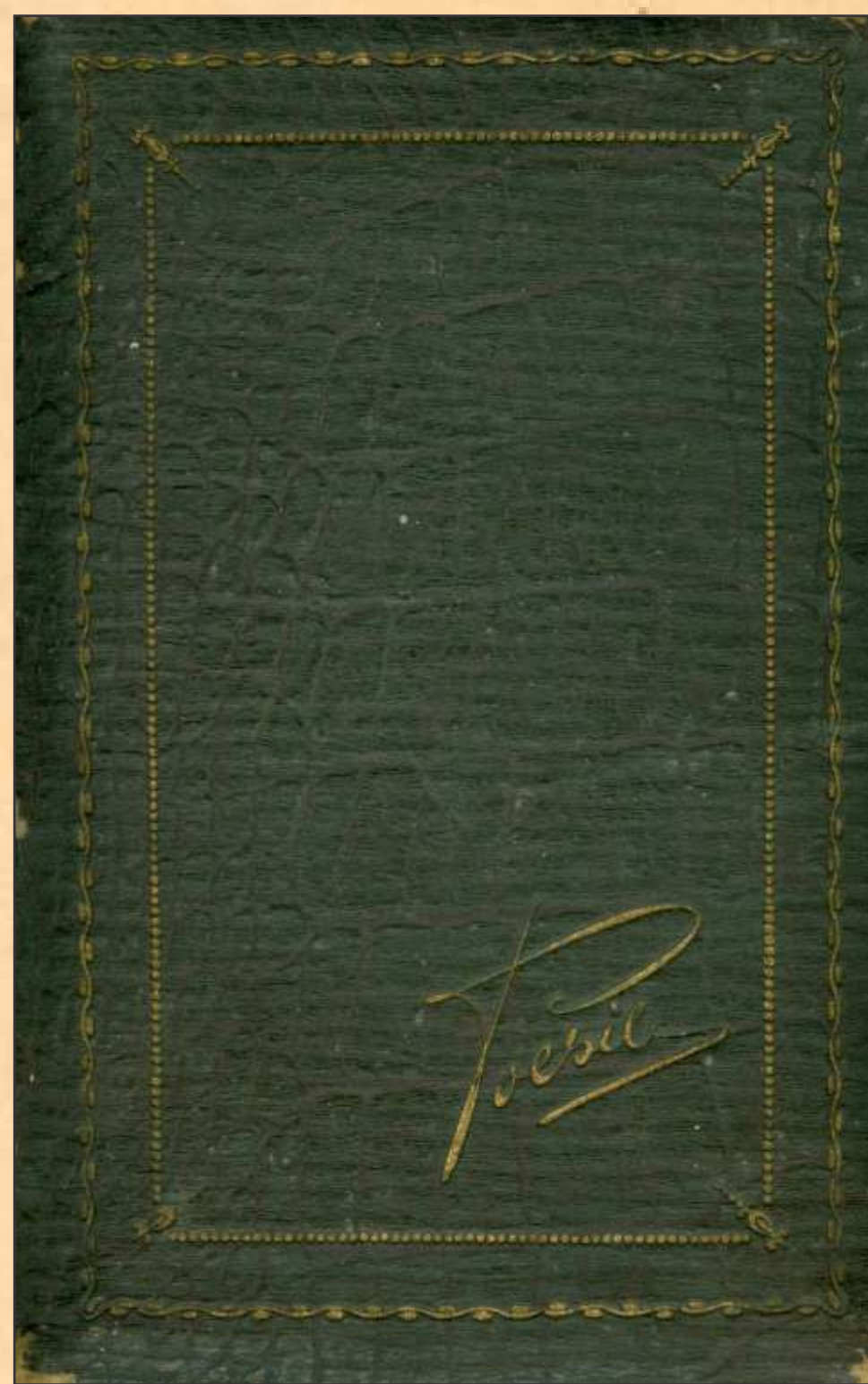
Iz zbirke Zvoneta A. Čebula (1910-1941)

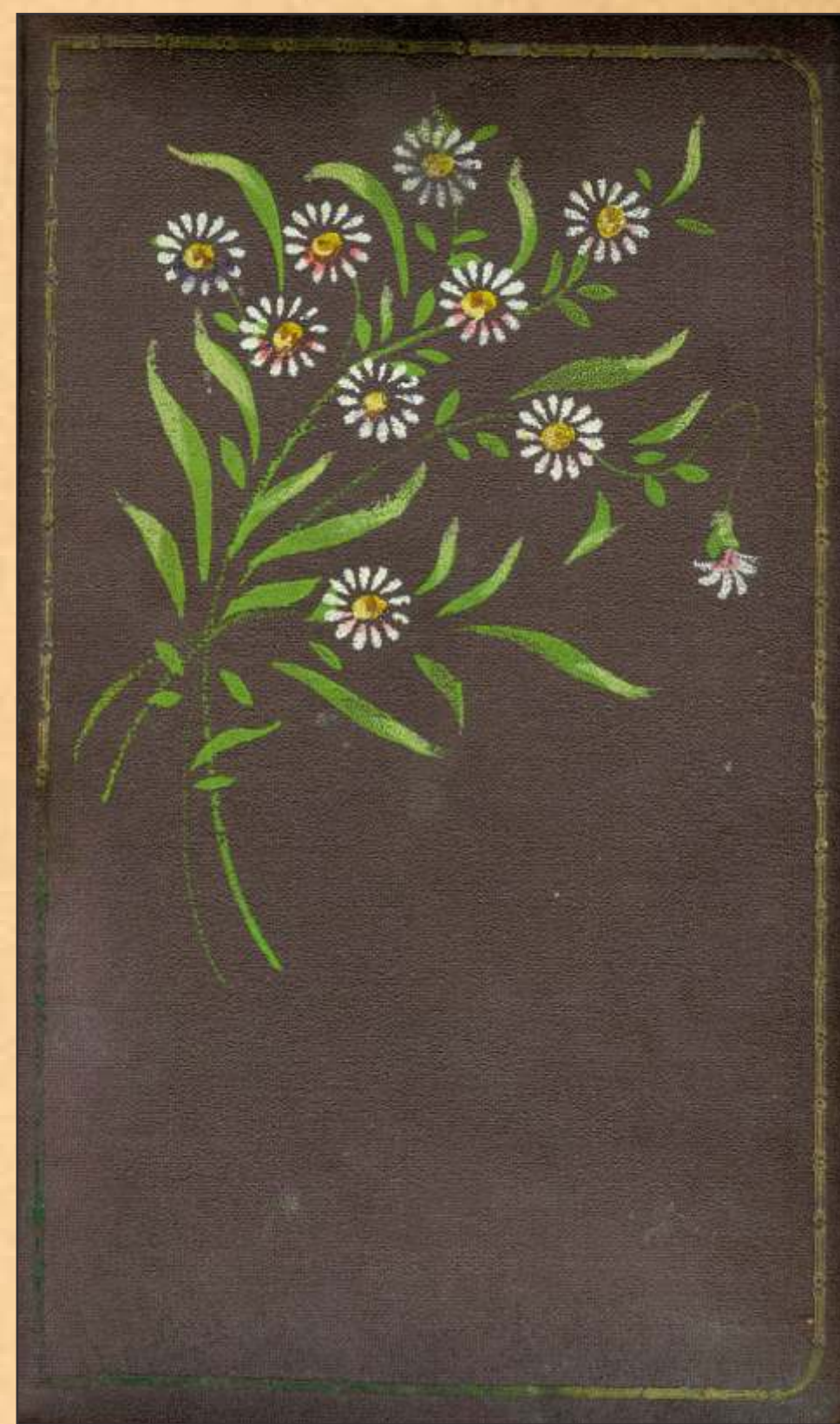
Iz zbirke Zvoneta A. Čebula (1917-1923)

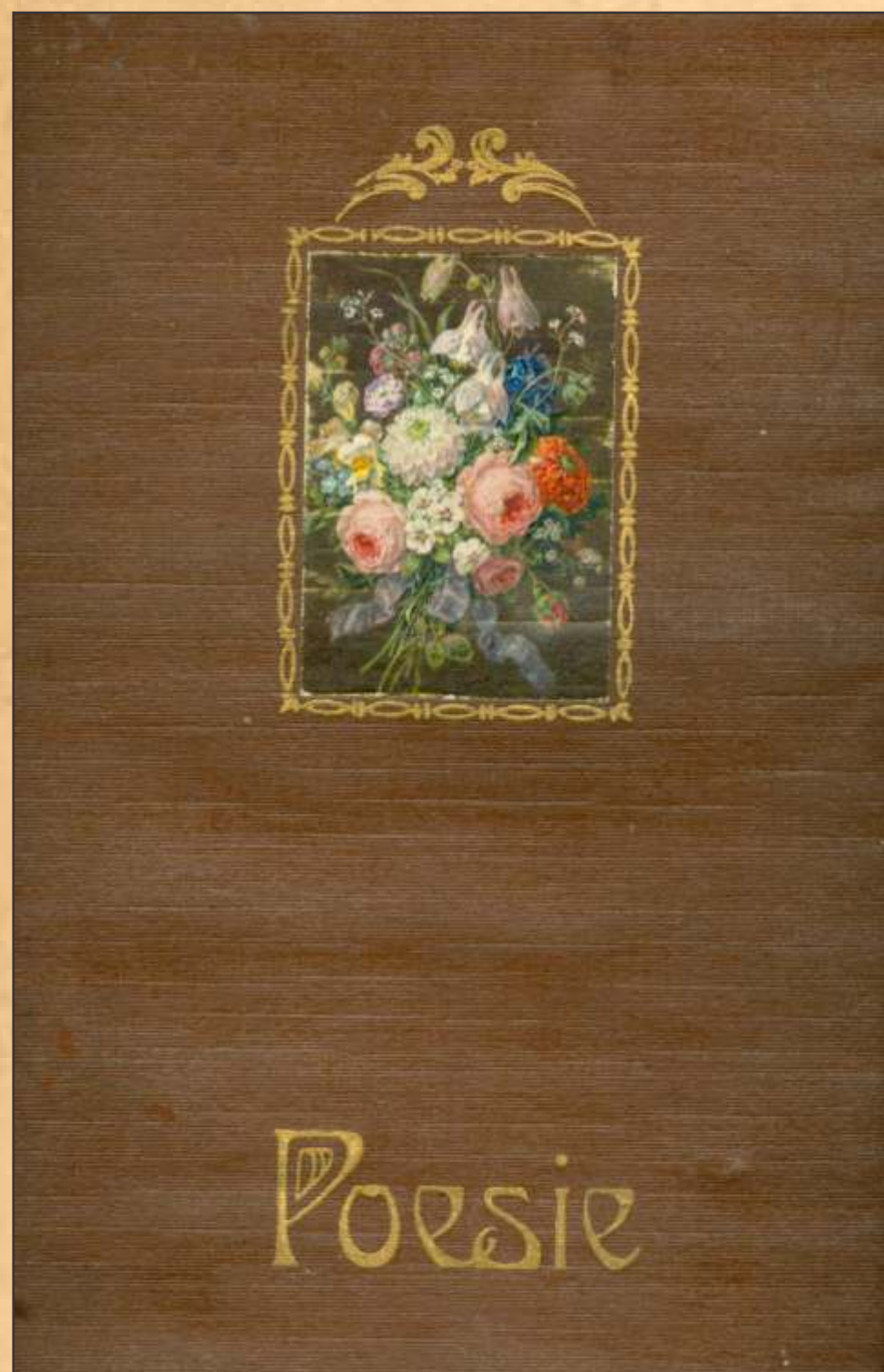
Iz zbirke Zvoneta A. Čebula (1918)

Iz zbirke Zvoneta A. Čebula (1925-1926)

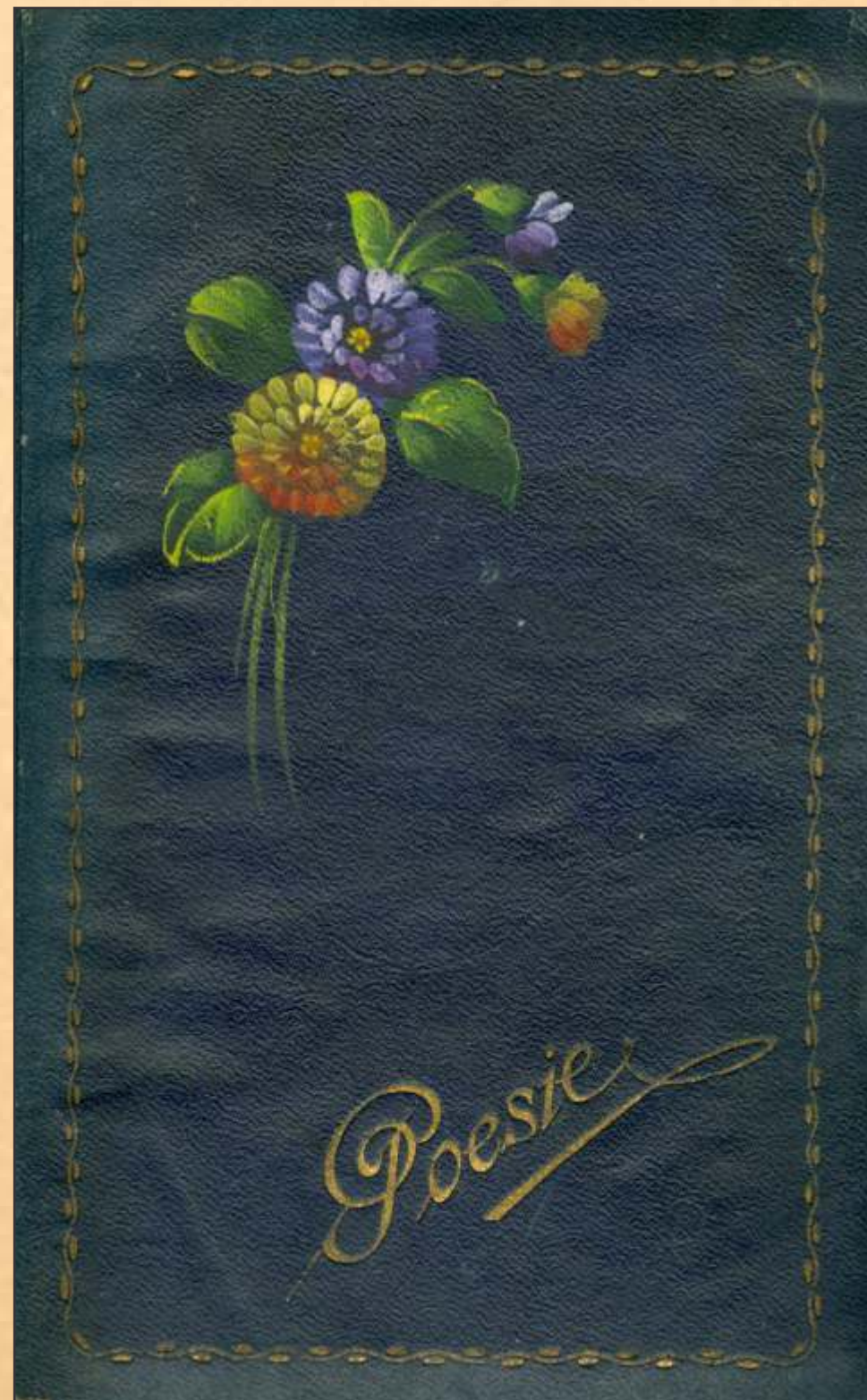
Iz zbirke Janeza Osetiča (1926-1928)

Iz zbirke Zvoneta A. Čebula (1929-1939)

Iz zbirke Zvoneta A. Čebula (1930-1940)

Iz zbirke Janeza Osetiča (1931-1948)

Iz zbirke Janeza Osetiča (1946)